

Kasey Michaels

Sunshine´i tüdrukud on tagasi

Üleannetus
sobib talle

Triloogia 2. osa

Esimene peatükk

„Jess? Pea püsti, tibu! Sa oled eetris viie...” Kevin Mulhally tõstis parema käe sõrmed ja luges ülejäänud sekundid vaikides. *Neli, kolm, kaks, üks...*

Kui produtsent sõrmega osutas, ootas Jessica Sunshine, professionaalne kivinägu paigas, veel **sekundi mürdosa ning naeratas** siis kaamerasse nagu rõõmustaks oma kaabel-TV publikut nähes kogu südamest.

„Ja tere tulemast tagasi,” sõnas Jessica ladusalt ja lükkas blondi juuksekihara kõrva taha. „Tänaõhtune Sunshine Raporti otselõik on pühendatud ajakirjaniku isiklikule tragöödiale – minu isa, endise uurija Theodore Sunshine’i surmale ja süüdistustele, nagu ta oleks enne endalt elu võtmist tapnud Philadelphia parimate väljavaadete linnapeakandidaadi Joshua Brainardi abikaasa. Kinnitan teile, sõbrad, et see süüdistus pole muud kui hunnik hobusesõnnikut.”

Jessica ei pööranud tähelepanu kuuldavale ahhetusele ta õe Jodie suust, kes istus tema kõrval väikesel vaibaga kaetud poodiumil, mis nägi ekraanil küll hea välja, kuid mis tegelikult oli

kulunud ja millel oli ikka veel kloun Põisherne tehtud plekk, kellel oli kuu aega tagasi Jessicale intervjuud andes pärast kolme martiiniga lõunasööki kaamera ees paha hakanud. Vastamisi valgenäolise selliga, kelle fotosid müüakse **studio ees, kus salvestatakse** korraga terve nädala jagu tema populaarset lastesaadet, ei või kunagi teada, mis juhtub.

„See heli, mida te äsja kuulsite,“ jätkas Jessica, „tuli minu vanema õe, Hollywoodi staari ja enamasti läbini kena inimese Jolie Sunshine'i suust, kellele tema väike õde jälle õuduse peale ajab. See näitab, et sünnijärje uuringud vastavad tõele – pesamuna kipub kõige sagedamini laineid lööma. Ma ei tea, miks ma neid niimoodi vapustan – nii oma keskmist edasipüüdlikku õde Jodiet kui meie täiuslikku esmasündinut Jade'i. Teie pole ju šokeeritud, ega? Ja teie tunnete mind alles kaks aastat. Nemad on tundnud mind terve elu. Jolie,“ jätkas Jessica pöördtooliga õe poole pöördudes, kindel, et kaamera talle järgneb, „kas sa pole nõus sellega, mida ma ütlesin?“

Jolie Sunshine – sale, pikk, tumedapäine, jahedalt kaunis ning kaamerate ees täiesti vaba, kallutas pisut pead. „Sa küsid, kas ma olen šokeeritud. Mitte eriti. Kindlasti mitte pärast seda, kui olen võtnud aastaid telefoni vastu ja mult on küsitud vaid seda, kas Suursuu on kodus.“

Jessica puhkes naerma ja heitis juuksed uuesti üle õla. Jessica üks suuremaid eetriplusse oli silmatorkavalt hea välimus – nägu ja keha, mis oleksid teda aidanud ka siis, kui ta oleks võtnud Jolie eeskujul sihikule Hollywoodi. Kuna ta oli valinud karjääri televisioonis, kaasnesid hea välimusega õnneks ka vahe mõistus ning söakus, mis ületas enamiku tema meeskolleegide oma.

Jessica ei omandanud kunagi uudisteajakirjanduse poliitilisi reegleid ega suutnud taluda rumalust, mistõttu ta oli täna

esimest korda saates pärast kahenädalast eetrikeeldu selle eest, et oli esitanud ühele intervjuueeritavale vale küsimuse. Kui tal poleks õnnestunud Joliet saatesse meelitada, võinuks eetrikeeld jääda igaveseks püsima.

Ent Jessica jaoks olid need kõik vaid tüütud ja tähtsusetud pisiasjad ning ta ei kavatsenud oma tööstiili muuta... Kas ülemused arvasid tõesti, et ta pidanuks rahulduma nädalavahetuse ilmatüdruku rolliga, kes ta oli enne oma saatega alustamist olnud? Sellise perekonnanimega nagu Sunshine* oli see tööots olnud niikuinii paras naljanumber.

„Suursuu? Oh sa! Seda pole ma juba ammu kuulnud. Jessas, tänan, õeraas. Nüüd jääb see hüüdnimi mulle ilmselt igaveseks külge.” Sama kiiresti kui Jessica naerma puhkes, muutus ta ka uuesti tõsiseks. „Olgu, see oli päris lõbus ja aitas pingeid maha võtta, võib vist nii öelda. Kuid nüüd tagasi põhjuste juurde, miks sa täna siin oled, Jolie, miks me mõlemad siin oleme. Kas sul on midagi selle vastu, kui annan kiire ülevaate neile, kes meid vaatavad?”

Jolie laiutas käsi oma elegantselt kõnekal moel, mis neetis talle filmilinal kõigi pilgud. „Lase käia.”

Jessica pöördus uuesti pinevalt kaamerasse vaatama. Ta suured pruunid silmad tungisid läbi objektiivi ja tekitasid kõigis, kes kodus telerit vaadates maisikrõpse mugisid, tahtmise end sirgu ajada ja süveneda, tundes, et neiu räägib otse nendega.

Jessica tõmbas mõtteid kogudes hinge ja alustas.

„Kui Teddy suri, oli see meile kõigile ränk hoop. Kuid meie lein muutus vihaks, kui talle ei võimaldatud politseimatuseid, mille ta oli täielikult ära teeninud, ning kui tema nime hakati

---

* *Sunshine* – ‘päikesepaiste’ (ingl k)

seostama Melodie Brainardi mõrvaga. Enne kui Teddy sai ametikohustusi täites haavata ja läks erru, et juhtida koos meie õe Jade'iga Sunshine'i detektiivagentuuri, oli ta ligi kolmkümmend aastat üks Philadelphia paremaid politseinikke. Ta teenis auga ära uurijamärgi, töötas mõrvarühmas ning kuritegude avastamise protsent oli temal terves linnas üks kõrgemaid – see tähendab, et ta viis tänavalt minema palju tapjaid. Ta oskas oma tööd hästi teha. Pagana hästi.”

„Rahu, Jess,” sosistas Jolie ning Jessica võttis õe käe. Kaamera liikus tagasi žesti salvestama. Hea televisioon – see oli hea televisioon. Kaabeltelevisioon, kus ajakirjanik võib reegleid painutada, kui saadet ehib tema nimi. See osa Jessicast, mis tegutses publikule, teadis seda. Ülejäänud osa temast võis hiljem, üksi jäädes, nutta ühe korraliku peataie.

Praegu mängib ta kaamerale.

„Olgu, see oli selleks, et teid asjaga kurssi viia. Nüüd edasi selle juurde, milleks me täna õhtul siin oleme. Teddy oli kurjategijate õigusemõistmise ette toomisel nii hea, sellele nii pühendunud, et jätkas lahendamata juhtumite uurimist ka pärast politseist lahkumist. Ta tegeles asjadega, mida oli uurinud, kuid mis olid jäänud lahenduseta. Need juhtumid, need ohvrid närisid ta hinge, painasid teda ning ta ihkas õigust jalule seada. Kas pole nii, Jolie?”

„Meie isa uskus alati, et ta esindab ohvrit, seda küll. Ja ka nende peresid, kes ootasid lahendust. Lahendust, millele neil oli õigus.”

„Just. Isa töötas surmaeelsetel nädalatel nelja lahendamata juhtumi kallal. Me usume, et Teddy tapeti just sellepärast, mida ta ühe kohta neist juhtumitest välja selgitas. Just, ta tapeti, kuid jäeti mulje, et tegu on enesetapuga. Mul on täna õhtul rõõm teatada, et Jolie Sunshine ja tema peigmees Samuel Becket on

ühe neist neljast juhtumist lahendanud. Sellest niinimetatud Haihtuva pruudi juhtumist räägime pikemalt saate järgmises osas, kuid praegu tahaksin peatuda ülejäänud kolmel juhtumil, millega me praegu tegeleme.”

Jessica pigistas Jolie kätt. „Jah, just seda ma ütlesin. Juhtumitest, millega *meie* praegu tegeleme. Jade, Jolie ja mina kogume kilde, mis Teddyst maha jäid, ning me lahendame need juhtumid. Me *leiame* vastused. Me peseme oma isa nime puhtaks. Kuid me vajame teie abi. Me koostasime juhtumitest, millega praegu tegeleme, lühikese ülevaate ning ma palun, et te pööraksite tähelepanu telefoninumbrile, mis on jooksnud ekraani allservas kogu selle aja, mil ma olen siin istunud ja teiega lobisenud. Kevin? Kas juhtumid on valmis pandud? Tubli, suur tänu.”

Jessica vaatas endast vasakul oleva monitori poole, et kontrollida juhtumite järjekorda ekraanil.

„Mulle meeldib sinu graafikalahendus, Kevin, veel kord suur tänu. Kas näete, et Haihtuva pruudi juhtum on maha kriipsutatud? See on meie lahendatud juhtum, millest Jolie teile varsti räägib. Lugu on tõeliselt hea! Järgmine on Fishtowni kägistaja. Selle kallal töötan mina,” ütles Jessica ja tema hääl reetis uhkust. „Kaksteist aastat tagasi vägistati ja tapeti Philadelphia Fishtowni linnaosas kuus naist, juhtum on tänaseni lahendamata. Suuri üllatusi selles loos ei ole, sest kõik ohvrid olid, ütleme siis, lõbulinnud, ja avalikkuse huvi selliste juhtumite vastu vaibub kiiresti. See ei tohiks nii olla. Mõrv on mõrv.”

„Selle looga polnud seotud ju inimolendid,” torkas Jolie vaikselt vahele. „Kas ei suutu väga paljud inimesed taolistesse juhtumitesse just nii ning kas pole nii, et selliste mõrvade ohvreid peetakse väärtusetuiks? Ma vihkan seda. Kõik, mis meis on inimlikku, peaks sellist hoiakut vihkama.”

ÜLEANNETUS SOBIB TALLE

Jessica tahtnuks õde kallistada. „Sellepärast ma olengi nii kindlalt otsustanud selle juhtumi lahendada, Jolie. *Kõik* inimesed on olulised. Järgmine on väga kurb juhtum, see puudutab tuntud spordistipendiaadi Terrell Johnsoni mahalaskmist. Terrelli surnukeha leiti Philadelphia südalinna korvpalliplatsilt, kuul peas. Jällegi pole ühtki kahtlusalust. Ja viimaks lugu, mis ei vallutanud üksnes Philadelphias, vaid kogu maal südameid, Prügikasti visatud beebi juhtum. Nüüd näete ekraanil kohtuekspertiisi kunstniku joonistust sellest, milline see armas poiss võinuks näha välja praegu, kui talt poleks elu võetud. Tema tilluke keha visati prügikasti nagu soovimatu rämps. Jumal, kuidas see mulle südamesse läheb. Kõik need juhtumid lähevad mulle südamesse.”

Jessica silmad olid monitoril olevat joonistust vaadates niisked ning ta ei vaevunudki oma tundeid varjama, kui tema lähedal olevale kaamerale ilmus uuesti punane tuli. „Mina ja ma õed – me ei ole mingid superkangelased. Me ei ole korraalvurid ega ristsõdijad. Kuid, minu sõbrad, meil on valus ja me oleme põrgulikult vihased, kuni Teddy nimi on puhtaks pestud. Ja me ei kavatse loobuda. Eks ju, Jolie?”

„Jah, Jessica,” kinnitas õde kaamerasse vaadates. „Meie isa on ohver ja nagu kunagi tema, nii astume ka meie ohvri kaitseks välja.”

„See oli hästi öeldud, Jolie. Niisiis, mu sõbrad, mu truud vaatajad, ma palun teilt abi. Miski ühes neist juhtumitest viis Teddy Sunshine'i tapmiseni. Ta puudutas kellegi hella kohta ja maksis selle eest oma eluga. Võtke meiega ühendust sellel numbril, mis jookseb ikka veel ekraani allosas. Kui soovite, võite jääda anonüümseks. Ainult helistage ja jätkke piüksu järel sõnum, nagu öeldakse. Luban, et üks Sunshine'i tüdrukutest – Jolie, Jade või mina ise – vastab teie kõnele.”